

чалник на Държавна сигурност в Стара Загора, кмет на Стара Загора, началник на Радио Стара Загора. Така, още в първите седмици и месеци на отечественофронтовското управление в България, в Старозагорска околия БЗНС се оказва в позицията на коалиционен ОФ партньор, който има стабилно представителство и надмощие в държавните и административните структури, но реално няма власт.

Тази политическа аномалия, както и стремежът на РП(к) за надмощие и контрол върху дейността на ОФ комитетите и опитите за намеса във вътрешноорганизационния живот на дружбите е една от основните причини за постоянните конфликти на местно ниво между земеделци и комунисти. От 9 септември 1944 г. до средата на 1945 г. на заседанията на областния и околийския комитет на ОФ областният директор Момчо Илиев, Минчо Драндаревски, Янаки Хаджиолу (от името на НС „Звено“) постоянно протестират против внезапните задържания „за справка“, арестите, побоищата, убийствата без съд и присъда, неправомерните уволнения и назначения на учители, съдии, лекари⁷. Коментира се отношението на милицията към войсковите чинове и „изчезването“ на военни от гарнизона без знанието на началника на гарнизона⁸. Повдига се и въпросът за кадровия състав на помощник-командирите във войската и защо от средите на БЗНС няма такива назначения⁹.

Несъгласията на земеделските лидери от цялата страна с методите, начините и средствата на налагане и утвърждаване на новата ОФ власт обтягат отношенията между коалиционните партньори БЗНС и БРП(к). През месеците ноември – декември 1944 г. по повод декларацията на „Врабча 1“ за вливане в БЗНС се провеждат масови земеделски събори в цялата страна – в Свищов, Пазарджик, Кърджали, Сливен, Провадия, Фердинанд (дн. Монтана), Дупница, Пловдив, Плевен. Многохиляден земеделски събор е организиран и на 10 декември в Стара Загора на площада пред читалище „Родина“ (дн. сградата на Стария театър, прил. № 10). Сред официалните гости са д-р Г. М. Димитров, Н. Петков, министърът на